

JÓZSEF

Főpiacz.

g. porcellán, lámpa s nagy raktárát. nyeket, kerti üveggolyó- nlemez festett dézsákat, at. et eredeti gyári áron. 20 évi jót- en ahhoz való kelleket, pontos mé- egökkel kiprobálva, eredeti gyári áron még folyton szolgálhatom, úgy mint:

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes items like '6 kr.', '8 »', '12 »', '16 »', '40 »', '52 »', '60 »', '75 »', '5 »', '10 »', '10 »', '3 frt 50 »', '4 »', '3 » 50 »', '6 »', '12 » 50 »', '3 » 50 »'.

an teljesíték, menyasszonyi kelen- ton történhető károkat megtéríték.

Pájer József

Debreczen, főpiacz.

JA

ben) nda.

ni meghívokat.

TYÁKAT, POKAT.

szüksölteknék

zendők.

lzléses kiállítás! Jutányos árak!

léki

öltetnek.

ányokat izléses beosztással

on.

etben tartatnak.

teljesítettnek

Előfizetési árak: helyben, vagy postán külföldre: Egész évre . . . 10 frt — kr. Félévre . . . 5 » — » Negyedévre . . . 2 » 50 » Egy hóra . . . 1 » — » Egyes száma 4 kr. A lap szellemi részét illető minden köz- smány a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.) barmintre küldendő.

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj: Négy hasábon petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többszöri hirdetések alkalmán jutányos áron vételeznek fel. Helyje- díj minden külön bejelölésért 80 kr. Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újsónapló ára 50 kr. Nyilvántartási költségek minden petit sorra 50 krajczár. Hirdetéseket főtérletnek a szerkesztőség- ben és kiadóhivatalban. Főter 1828. sz. alatt.) Kéziratok nem adtnak vissza

Csak 20 millió!

Hát ez is pénz? Husz millióról van csak szó Bécsben s ideát, Magyarországon a kezüket csapdossák az emberek, a fejüket csóválják, és sopánkodnak. Hogy is szavazhat meg a delegáció olyan készségesen 20 milliót? Mi az a 20 millió? Az a husz millió rendkívüli hitel, melyet a hadügyminiszter ur követelt a napokban a magyar delegációtól. No, ne ijedjenek meg Önök, nem forrong odalenn a Balkán, nem jön a muszka, nem lesz háboru, nem is arra kell az a 20 milliónyi hitel. Nagyobb baj van, melyet orvosolni kell hamar, de hamar. Tessenek tudomásul venni, hogy a hadügyminiszter ur szeme tulságos nagy- nak találja a fegyverek kaliberét s kis- sebb kaliberű fegyvereket óhajt a had- seregnek. Aztán tessenek azt is tudni, hogy minden uri embernek van passiója s így Krieghammer hadügyminiszter ur- nak is miért ne lenne passiója? Ő nem megy az őshazát keresni, nem megy földkörüli utra, ő csak a had- sereget szemléli, nézi, úgy, hogy a szem- e belefájul az erős nézésbe. Aztán ebben a szemlében szemel- szur a hadügyminiszter urnak a bakák kék dalmánya s elgondolja, hogy meny- nyivel jobban festene a fekete, vagy a sárga. Másnap a hadügyminiszter ur a delegációban megpödrinti bajuszát s egy igen jelentéktelen kijelentést tesz a delegátus urak előtt. — Csak 20 millió rendkívüli hit- tel kell! Csak? Szót sem érdemel! A delegátus urak majd kiugranak a

hőriükből örömlükben, összecsókolják a hadügyminisztert s nagy többséggel meg- szavazzák a husz milliót. Az ülés után a hadügyminiszter ur lehetőleg nyíjas s megteszi azt is, hogy együtt ebédel a delegátus urakkal. Micsoda kitüntetés is ez, nemde? Hát nem megérdemli már magában véve ez is, hogy a delegátusok megszavazza- nak Krieghammer urnak csekély husz milliót? Aztán ilyen dolgot megtagadni nem arisztokratikus, nem azokhoz a keztyüs kezekhez való, melyek a delegáció szék- soraiban fehérlenek. És míg mindezek Bécsben történ- nek, azalatt idehaza fölajdul a magyar nép, a magyar nemzet fájdalmasan. Az ekevas meggörbül a szántóföld- ben, a gazda aczelizmai megropognak a farsztó munkában s tehetetlen, erőtlén, sirva hanyatlík a kemény ekevasra. Megkészszeresheti a mnkát, nincsen eredménye, a farsdág jutalmát elviszi, elnyeli az adó, a sok, a töméntelen adó. Az az éhes hét gyerek kenyérért kiáltoz odahaza s ez a kiáltás vádként neheze- dik az apa lelkére. Mit tegyen? Dolgozzék többet? Hsz lerogy a munka alatt, de az mindegy, dolgozzék, mert odahaza ken- nyér kell s a hét gyerek sívító kiáltásán tulharsog Krieghammer urnak követelő és annyira jelentéktelen szözata. — Csak 20 millió a rendkívüli hitel! Hát ez is pénz? Az a husz millió könnyedén kikerül akár innen, egyedül innen, csak srófolni kell egy kissé az adót följobb-följebb. Mi fizetünk megrendelésre, komman- dóra készségesen, csak tessék megmon- dani, hogy mennyit fizessünk. Attól ne tartsanak, ne féljenek, hogy nem fizetjük meg.

A „DEBRECZENI” TÁRCAJA.

A szerzetes. — A „Debreczen” eredeti tárcája. — Írta: Gallovich Jenő, I.

Az őszi zivatar hirtelen végig zuhogott a tájon. Az égboltozaton rövid ideig még sötét, komor felhők kóvályogtak, majd kibukkant a holdvilág és megvilágította a hajladozó szürke kérű fákat, a vízsepeptől csillogó finom ereszű faleveleket, az ódon klastrom vakolatlan, mállott vörös téglá falát. Éjfél után, a mikor a hold már rend- kívül tiszta, finom sávot vetett a falra, Pál, testvér óvatosan kilépett a kolostor hosszú hűvös folyosójáról a kertbe. Őszi szél ringatta a fákat. Ideális, bánatos hangulat vett rajta erőt. Lassan feltűnt előtte annak a rendkívüli szép czirkuszi lovárnőnek az arca, a ki a verőfényes napokon ott bolyongott a klastrom körül, úde, ezüstös hangjával boldog, édes sze- relemről dudolva. Keveset találkozott vele. Szab- ad óráiban, a mikor könyvvel kezében ke- reste fel a klastrom körül elhúzódó nyír erdőt, jöttek olykor-olykor össze. Ábrándos, gyöngéd tiszta lelkük, a mig szótanul hallgatták az őszi szellő susogását, a nyír ezüstös leveleinek panaszos zizegését, las- san lassan egybefort elválaszthatatlanul, örökre. A barátság, a rokonszenv idő múltán, miként az alig-alig csillogó parázs szem is ha szíjják, lángot vet, erős kapcsolcsá, forró, szenvedélyes szerelemmé nőttegki magát. Megszeretta a leányt. Nemes érzelmű lel- kében egyenként tulfejtett hurkúnt pattantak el azok az érvélesek, melyeket olykor olykor az ész dobott a szív elé. Imádta a leányt és egyetlen óhaját, gondolatát képezte annak a boldogságot tőle telhetőleg előidézni. Ejeket töltött álmatlanul és virasztott reggelelég, csak hogy édes emlékeinek háborít- hatatlanul minél többször verhesse oda magát.

Van nálunk egy olyan mintaszerű fináncz és exekutori hivatal és rendszer, hogy egy krajczár hátralekért fölkuatná- nak bennünket Zanzibárban épugy, mint Patagóniában. A hadügyminiszter ur pedig csak maradjon magához és ténykedéséhez kö- vetkezetes és évről-évre gyarapítsa a rendkívüli hitelt. Husz millióval, vagy ötvennel, az tőkéletesen mindegy, az egy- re megy. Hogy megkapja, az iránt biztos le- het, aminthogy az is föltétlenül. Az adót pedig srófolja följobb-följebb, de csak itt, Magyarországon, mert an- nak Ausztriában semmi értelme nincs. Dolgozzék, robotoljon, fizessen ez a bár- gyu nép, melyet csakis Ausztria boldo- gítására nevelt az Ég. Ő neki magának nincs szüksége semmire, de semmire s ha kenyere nincs, hát ne egyék, éhezzen, hisz edzetségét hirdeti uton-utfélen a magyar. Tudják, ki veszedelmesebb az ut- széli betyárnál? Tudják, kicsoda elszántágában a legfélelmetesebb? Az éhes ember! Ne várja meg Krieghammer ur, hogy ez az éhes ember bemutatkozzék a ma- ga borzasztó mivoltában, mert akkor azok a fényes milliók a máglyarakás lángjai- ban hamvadnak el. És ennek a lángnak világosságában tűnik majd föl az önálló, a független, a boldog Magyarország! Polczner Árpád.

Bomlás a szomszédban.

(E) Oda át Ausztriában sem valami rózsás állapotban van a parlamentárizmus. A hogy ma áll a helyzet, el lehetünk ké- szülve arra, hogy igen rövid idő alatt nem- csak kormányválság, hanem általános párt- bomlás áll be Ausztriában. Ennek a válságnak ránk nézve anny-

néptelen, hűvös utcákban. A klastromból meg- szökött, de most nem tudja, hogy mibez fogjon. A klastromban számtalanszor gondolkozott er- ről s most még sem jut semmi okos gondolat a fejébe. Azzal már jó régen számot vetett, hogy férfias erővel, lelkesen megy neki a küz- delemnek, de hogy miben fejtsse ki a küzdel- met, nem tudott elhatározásra jutni. Görnyedjen reggeltől estig poros, szűk irodában. Rakjon betűket betű, számokat szá- mok mellé, maradjon érzékellen a szabadság, a paloták ornaít bearanyozó élettő meleg nap- sugár iránt? Kerék legyen egy gépezetben, a melynek működés t talán szivből, lélekből utálja s a melynek működése talán homlok- egyenest ellenkezik az ő ideális, rajongó kép- zeletevel, magasztosért hevülő természetével. Másbóra fordul kenyerért. Van ereje. A klastromban a testvérek valamennyien emlé- keznek még a kápolna harangra, a melyet ő egymaga emelt fel s tartott mindaddig, a mig azt a toronyba felerősítették. Hogy csodáltak, a mikor az ezüst forintos nagyságú vasdarab- kat minden nagyobb erő kifejtés nélkül tört ketté. Azután kitűnő lövő. Egy alkalommal 25 lövés közül a pique aszból husszor lötte ki a piquet. A levegő egyre hűvösebb és hűvösebb lett. Az égboltozatról már eltűntek a csillagok s a felbukkanó nap halvány pírrel öntötte el az égboltozatot. A szerzetes magában tépelődve, elhatá- rozása felett küzködve, ért ki a lige'be. A meg- sárgult fákról nesztelenül hullott le egy egy száraz falevél a földre. Az első hajnali nap- sugár végig csillogott a czirkusz hatalmas ku- polán és pár pillanat múlva vastag, reszkető arany sávval vonta azt be. A férfiak eszébe jutott kedvese. Mint egy véghetetlenül édes álom tűnt fel most előtte az a sokszor elképzelt boldogság. És ez erőt nyújtott neki elhatározásához. Reggel, a mikor az ég teljesen kitisztult,

ban van jelentősége, hogy a válság nagy való- sziúséggel a liberális elem tulsúlyát fogja biztosítani s így kilátásunk lehet arra, hogy a liberális elem tulsúlyra vergődése esetén a magyar szempontok is érvényesülnek ezental. Igen érdekes és az osztrák parlamenti viszonyokra nézve felettebb jellemzők azon körülmények, melyek között az osztrák párt- válság kiütött. Egy egészen alárendelt jelentőségű kér- désben állították élére a válság ügyét, de oly éles ellentétek kerültek felszínre, a melyek most már csak gyökeres rendszerváltozás mellett egyenlíthetők ki. Arról volt ugyanis szó, hogy egy jelen- téktelen stájer városkában, német, vagy pedig szloven gimnasiumot állítsanak fel állami erővel. E kérdésben aztán csakhamar kitört a háboru magában a kormányt támogató ug- nevezett koalíciós pártban, melyben a parla- ment egyes pártfajalatai csaknem rég egye- sültek abból a czélből, hogy a Windisgrätz- kab netet támogassák. Ennek a kabinetnek eddigi igen rövid uralkodása alatt az egyesült pártmátyalotnak arról kelle meggyőződniek, hogy annak a ka- binetnek, melynek támogatására egyesültek, néhány tagja egészen ellentétes politikát foly- tat, mint a mire magukat kötelezték. Főképen Windisgrätz, Piener és Wurm- brandt ellen üzentek meg a hadat a német baloldal tagjai, akik csak a kalomra vártak, hogy egy részleges pártválsággal lehetetlenne tegyék a koalíciós miniszterium hatalmon maradását. Erre szerintük jó alkalmul kínálkozott a czilyi gymnasium kérdése, a melylyel kap- csolatban a párt a nemzetiségi politika kér- desét vetette fel, s ezt sikerült nekik annyira kiélezniek, hogy most már lehetetlen más ki- bontakozás, mint vagy a parlament floszia- tása, vagy pedig egy újabb alkalmi egyesülés egy másik átmeneti kormány életre hívására. Mar is híre jár, hogy a felség Badeni gróf helytartót, a kinek jó része van abban, hogy a jelenlegi koalíciós kormány létesül- hessen — Bécsbe hivatta, s most már tőle várják, hogy ebből az összegabalyodott hely- zetből először a parlamentarizmust, azután a kormányt valahogy kiszabadítsa. Már hogy sikerülni fog-e Badeni gróf- nak kibontani azt a csomót, a melyet a né- met baloldal és az ifju csehok összebogoztak — azt ma nehéz megállapítani, mert ma már

a nap erős intenzív fényvel ragyogta be az óriási világvarost és a megenyhült levegő- ben a kellemes életet adó hársfa illat víbrál- ni kezdett. Pál, az ideális szerzetes jelente- zett a czirkusz igazgatójánál és elszereződött erőművészeknek. II. A ligetben hervadt akácz levelet futt a szél, a levegőn megérett, hogy alkonyodik. Az izzólámpák által bevilágított czirkusz- ban folyt az előadás. A szerzetesből lett erő- művész egészen bele találta magát új szerep- bé. Mutatványokat végeztetett a Blondin nevű elefanttal, tanczoltatta a dreszirozott medvé- ket, majd darabokra törölte az ezüst forintos aiaiku vaslemezeket és lötte ki husz lövés közül a pique aszból husszor a piquet. Az előadások után teljesen meg volt ma- gával elégedve. A mikor haza ment, karjaiba emelte a gyönyörű kis asszonykát s ajkai között hosszú, perczekig tartó, szenvedélyes, édes forró csókba forrtak össze; elfeledett mindent, ami boldogságon kívül állott. Elfelelt, hogy erő- művész, s hogy egy órával előbb óriási közön- ség előtt mutatványokat végeztetett a fehér elefanttal, a lomha, hosszú szőrű medvével s hogy vasakat törtelt s csak annyira emléke- zt, hogy nagyon, véghetetlenül boldog, hogy mellette van a közönség kedvence, Marietta, a ki egészen az öve. A gyönyörrel teli napok azonban hamar véget értek. Két hónapig éltek gyönyörben, boldogságban, a második hó végen azonban az asszonyka megunta a sok édeséget és más körbe vágott. Az udvarlók serege között nevelkedett nő- zaj, fény, pompa után vágott. Egyhangunak találta életét s le kében rendkívül bosszantónak, emlyitőnek tűnt föl a férfi erős, változhatatlan szerelme, megingathatatl- an hűsége. És ment mindenfelé, a hol udvarlók- kal találkozhatott. A férfi egybekulcsolt kezekkel, könyes szemekkel kérte mindig, hogy marad-

